

עת"א 35076/11/13 - היועץ המשפטי לממשלה נגד מרדכי לוי, ועדת השחרורים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 35076-11-13 היועץ המשפטי
לממשלה נ' לוי ואח'
23 פברואר 2014

לפני:
כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אהרון מקובר
כב' השופט צבי דותן

העותר
נגד
המשיבים
היועץ המשפטי לממשלה
1. מרדכי לוי 2. ועדת השחרורים

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד לבנת מלמד

ב"כ המשיב 1 עו"ד אורית חיון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב 1 (להלן: "המשיב") ריצה עונש מאסר רביעי למשך 35 חודשים בגין עבירות סמים ורכוש, וביום 22.1.2006 החליטה המשיבה 2 (להלן: "הוועדה") לשחרר אותו על תנאי לתקופה שאמורה הייתה להסתיים ביום 29.3.2007.

ביום 27.3.2007 הורשע המשיב בעבירות של פגיעה בפרטיות והטרדה באמצעות מתקן בזק, והוטלו עליו 7 חודשי מאסר על תנאי ו-5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, בת"פ 3104/06 (בימ"ש השלום בפ"ת).

ביום 5.7.2007 החליטה הוועדה להטיל על המשיב תקופת תנאי חדשה בגין הרשעתו בעבירות הנ"ל עד ליום 11.8.2008 (ראה נספח ה' לעתירה).

ביום 15.9.2013 הורשע המשיב בהחזקת סם לצריכה עצמית שהחזיק ביום 13.4.2008, תוך כדי תקופת התנאי החדשה, ונדון לשלושה חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, ל-140 שעות של"צ, להתחייבות בתנאים המפורטים בגזר הדין ולפסילה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין (ראה נספחים ו' ו-ז' לעתירה).

ביום 2.10.2013 עתר העותר מהוועדה לבטל את תקופת התנאי בשל הרשעתו של המשיב בעבירה שנעברה בתקופת התנאי החדשה, וביום 13.11.2013 החליטה הוועדה להטיל על המשיב תקופת תנאי חדשה עד ליום 21.12.2014 (ראה נספח ח'-'י' לעתירה).

החלטה זו נושא העתירה שבפנינו.

העותר טוען בכתב העתירה, כי הוועדה לא הייתה מוסמכת להטיל על המשיב תקופת תנאי שנייה, שכן הסמכות להטיל על אסיר תקופת תנאי חדשה מסורה לוועדה פעם אחת בלבד, ואילו הוועדה בהחלטתה נושא העתירה האריכה את תקופת התנאי פעם שנייה בניגוד להוראות סעיף 20(ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר (להלן: "**החוק**").

העותר טוען, כי היה על הוועדה להורות על ביטול מלוא תקופת התנאי, שכן מי שנידון למאסר ממושך, שוחרר בשחרור מוקדם ושב ומבצע עבירות פעם אחר פעם בתקופת התנאי, אין כל נסיבות מיוחדות המצדיקות את ביטול מחצית תקופת התנאי.

ב"כ המשיב איננה חולקת על טענת העותר בכל הקשור לסמכות הוועדה להאריך פעם שנייה את תקופת התנאי, כאשר המשיב הפר את תנאי הרישיון בשתי הזדמנויות קודמות. אך היא טוענת שהחלטת הוועדה נושא העתירה היא החלטה צודקת, לאור נסיבותיו האישיות של המשיב, כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן שהתקבלו בקשר להרשעתו האחרונה של המשיב בהחזקת כמות קטנה של סם לשימוש עצמי.

ב"כ המשיב טוענת, כי גם אם יחליט בית המשפט לבטל את החלטת הוועדה ולהפקיע את מחצית תקופת הרישיון של המשיב, מן הראוי להפחית מתקופה זו את התקופה שבה היה המשיב נתון בתקופת התנאי נושא העתירה ולאפשר למשיב לרצות את המאסר בעבודות שירות ולא מאחורי סורג ובריח.

ב"כ העותר איננה מתנגדת להפקעת מחצית תקופת הרישיון בלבד, בהתחשב בנסיבות שהועלו ע"י ב"כ המשיב בטעוניה לפנינו, אך מתנגדת למתן אפשרות למשיב לרצות את מחצית תקופת הרישיון בעבודות שירות, שכן חוק שחרור על תנאי ממאסר איננו חל על מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות וכך גם הפקעת רישיון אסיר לא ניתנת לביצוע בדרך של מאסר בעבודות שירות.

הוועדה קבעה בהחלטתה נושא העתירה, כי לאחר ששקלה את כל נסיבות העניין, שוחחה עם המשיב ועיינה בכתב האישום המייחס לו החזקת סם לצריכה עצמית, ומאחר ולא מדובר בעבירה חמורה יותר של החזקת סם לצורך סחר, היא סבורה כי יש להאריך את תקופת התנאי עד ליום 21.12.2014.

היום אין מחלוקת כי הוועדה לא הייתה מוסמכת להאריך את תקופת התנאי לפי סעיף 20(ב) לחוק, שכן הוא מקנה סמכות כזו לוועדה פעם אחת בלבד, ואילו הוועדה עשתה שימוש בסמכות זו פעמיים.

אף אנו איננו מתעלמים מכל הנסיבות שנטענו בפני הוועדה ובפנינו בכל הקשור להפקעת רישיון האסיר נושא העתירה, והן מצדיקות הפקעה של מחצית תקופת הרישיון בניכוי התקופה שבה היה המשיב משוחרר על תנאי בעקבות החלטת הוועדה נושא העתירה, החל מיום 13.11.2013 ועד להתייצבותו של המשיב לריצוי מאסרו מאחורי סורג ובריח.

גם אם אנו לוקחים בחשבון לקולת המשיב את הנסיבות המתוארות בתסקיר שירות המבחן ואת העבירה בגינה אנו מחליטים להפקיע את מחצית תקופת הרישיון, אין בהם כדי להצדיק מתן אפשרות למשיב לרצות את מחצית תקופת הרישיון המופקע בעבודות שירות, שכן חוק שחרור על תנאי איננו חל על ריצוי מאסר בעבודות שירות, ומשכך גם לא ניתן להיענות לבקשת ב"כ המשיב לאפשר למשיב לרצות את הפקעת מחצית תקופת הרישיון בעבודות שירות.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את העתירה ומחליטים להפקיע את מחצית תקופת רישיון האסיר של העותר למשך 202 ימים, בניכוי התקופה מיום 13.11.2013 עד יום 3.3.2014, אז יתייצב המשיב בבית מעצר הדירים עד שעה 10:00 לריצוי תקופת הפקעת הרישיון כשהוא מצויד בתעודת זהות ובפסק דין זה.

לא יתייצב המשיב במועד הנ"ל, ייעצר ויועבר למשמורת שב"ס.

ניתן והודע היום כ"ג אדר תשע"ד, 23/02/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב 1.

צבי דותן, שופט

אהרון מקובר, שופט

אברהם טל, סג"נ
אב"ד